ei saa ära minna, wesi on ees.
Peremees wastanud: „Nüüd ja lõõad,
wesi ees, – kus see wesi on! Ja sõõd
siin herneid, kaji minema, „ji
wõõnud mõõa (maalga) maasse ja
sõõnud seda lõõa. Selle silma,
pilgul seasenud Peetri silmad
laiali ja ka näinud, et wedd
kuskil ei ole.

Ärgä Peeter jõuluskas seda
lugu alati, kui lõõste kõnale
jõudnud asja ja inestas, kus
kõma meel ja mõõted omadi ol,
nud, kui ka wedd wesi ümb,
ler nägi.

Üleskirj. J. Kitzberg

Rauaõõnad.

2.

Ühudi: kui keegi kas kogi,
mada oks meelega „rauaõõnu" oli
mõõdma saanud, nendega siis kah,
tes oks kaksmada sagedasse, ni,
meld wilja põõldudele kuuja wõõs
kõha. Näiteeks: läks nõõgune
~~mees~~ rauaõõnade mõõdja mees wõõ,
ra oks ema wilja põõlusse mõõda
ja kõõrdsõõl sullivad kõmale rauaõõnad ~~[illegible]~~ meelde, – kõhe, oks
kõõl päeval oli raugroosse wil,
ja peal ja ilus leiuste loodus lõp,
nud. – Iidna mõõle kõõdi nüüd
seda muudugi mõõsta meelega,
aga äparduus wõõs ka enese oks
jõõrale kõõmada oks uusku
kaksmõõd juhtuda, sest mõõdre
käisi ei õõnda keegi kõõris,
kõõa. – Selle waskku oli see,
kui nõõgune rauaõõnade
mõõdja alati kõõs rauda ene,
sega ligi kõõris, sest õõnade
mõõ Jai raugendaend, kui